

Forslag

til

Lov om ændring i lov om den offentlige sygeforsikring.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 15. marts 1963.*)

§ 1.

I lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring som ændret ved lov nr. 362 af 20. december 1961 foretages følgende ændringer:

1. Til § 6, stk. 1, føjes:

„og for personer, der er medlemmer af sygeforsikringen i et andet land“.

2. I § 8, stk. 1, 2. punktum, ændres „socialministeren“ til: „direktøren for sygekassevæsenet“.

3. I § 9, stk. 2, 2. punktum, ændres „Der fastsættes indtægtsgrænser særskilt for hver af de i forsorgslovens § 194 nævnte grupper af kommuner“ til: „Der fastsættes indtægtsgrænser særskilt for Københavns, Frederiksberg samt Gentofte kommuner, for købstæder, Marstal samt flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1.500 indbyggere og for det øvrige land. En kommune, der hører til en kommunegruppe med lavere indtægtsgrænse, kan af socialministeren efter indstilling af kommunalbestyrelsen henføres til en gruppe med højere indtægtsgrænse, såfremt en tilgrænsende kommune henhører derunder og levevilkårene må anses for at være lige så dyre i førstnævnte kommune som i nabokommunen. For så vidt en kommune har bymæssig bebyggelse med over 1.500 indbyggere, kan socialministeren ligeledes, når det skønnes, at levevilkårene er lige så dyre i den øvrige del af kommunen, efter indstilling af kommunalbestyrelsen bestemme, at denne del

skal henføres til samme gruppe som den bymæssige bebyggelse“.

4. Til § 21, stk. 1, føjes som nyt punktum:

„Til befordring medregnes også andre nødvendige rejseudgifter.“

5. Til § 22, stk. 4, føjes som nyt punktum:

„Socialministeren kan under ganske særlige forhold fastsætte undtagelser fra denne bestemmelse.“

6. Til § 25, stk. 4, 1. punktum, føjes: „jfr. dog § 27, stk. 1, 2. punktum, i nærværende lov“.

7. I § 27, stk. 1., ændres beløbene „21 kr.“ og „8 kr.“ til henholdsvis: „26 kr.“ og „10 kr.“, jfr. dog denne lovs § 2, stk. 2 og 3.

8. § 28 affattes således:

„§ 28. I tilfælde af sygdom eller tilskadekomst udbetales dagpenge ved fuld arbejdsudygtighed, jfr. dog § 29, stk. 4. Dagpenge udbetales for 6 dage om ugen (udbetalingsdage).

Stk. 2. I sygdomstilfælde udbetales dagpenge ikke for de første 12 udbetalingsdage, d. v. s. de to første uger (ventetid) af hver sygeperiode, jfr. tillige § 31, stk. 1.

Stk. 3. Dagpenge kan ikke udbetales ud over i alt 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder. Når dagpengeretten er opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, kan dagpenge kun udbetales i en følgende 12 måneders periode, såfremt medlemmet efter dagpengerettens ophør har været raskmeldt

Socialmin. I. kt. j. nr. 16-50-1962.

*) Se FT: 2953, 3449, 4181, 4384; A. 881; B. 429, 507. Lov nr. 101 af 20. marts 1963,